

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,
nr. 451
Vineri,
30 august
1991
4 pagini,
8 lei

Jalnic arată cîmpul

Acuma în prag de toamnă, pe aproape de sorocul cînd se numără bobocii, unul din grinarele României arată jalnic. Mergînd de-a lungul lui, de la Olt la Dimbovița, spre exemplu, îi plîngi de milă. Griul zace pe cîmp, nescercat. Porumbul arată ca și cum o „vrăjitoare” l-ar fi blestemat să nu crească. Ba în unele locuri, ceea ce nu s-a prea văzut vreodată în România, buruienile sînt mai înalte nu decît spicul de griu ci sînt mai înalte decît porumbul. Paiele de pe porțiunile unde totuși combinatele au fost ademenite să intre, putrezesc bătute de arșiță și ploaie. Floarea soarelui este și ea „la pămînt”.

Așadar, piinea noastră cea de toate zilele, piinea noastră a celor ce trăim în România se află în mare pericol. În numele unor grave dezinteresate ea este lăsată să putrezească pe cîmp. Ea, piinea noastră

EDITORIALUL ZILEI

tră cea de toate zilele ea-re ar fi trebuit să fie demult în hambare. Căci cine-a mai pomenit ea în Bărăgan griul să mai aștepte secerători la sfîrșit de august?

Vinovați de această situație, de boala care a cuprins Bărăganul sau o parte din el, sînt, credem destul. Fiecare dă vina pe cel din urma lui sau pe cel de dinaintea lui. Nimeni nu are curajul să privească spicul de griu „în ochi”. Pentru că spicul de griu nu i-ar primi ruga de iertare. Unul care-i în stare să înmorminteze piinea nu are dreptul să fie iertat. Mai ales că ne aflăm în prag de toamnă și, în ce privește recolta de griu viitoare, în prag de iarnă. Mai ales că semănatul griului de toamnă pentru piinea anului viitor este un vis, o iluzie. Tractoarele n-au pluguri, plugurile n-au tractoare, pămîntul are proprietari dar nu are stăpîni. Și țara nu va avea piine. Și România, ca mine, va fi nevoită să importe griu pentru piine. Și cine știe cît va costa bucată de piine plătită în dolari.

Unde sînt țărani care au luat pămîntul în grija lor? Care este miza lipsei lor de interes? Sau a cui este această lipsă de respect față de piinea țării.

Ca un milog, arată Bărăganul. Inundat de buruieni și de nepăsare, grinarul României, cel ce ne asigură piinea noastră cea de toate zilele arată ca un milog. Jalnic arată Bărăganul. În vreme ce specialiștii, mecanizatorii, țărani nu se văd din buruieni, ascunși la umbra spicilor de griu nescercate, lăsate pradă morții. În vreme ce Legea fondului funciar este „transcrisă” în titlurile de proprietate. În vreme ce prefecți și miniștri și directori de tot felul și de toate specialitățile trec printre „ruinele” agriculturii din Bărăgan. Și neputința nu le permite să se gîndească la piinea noastră de azi și de mâine. În vreme ce nici o brazdă de pămînt n-a fost trasă în cinstea semănăturilor de toamnă. În vreme ce fiecare așteaptă ca o bucată mai mare sau mai mică de pămînt, după cît a fost de bogat el sau părinții sau bunicii, să-i poarte numele. În vreme ce griul semănat în toamna trecută „rugineste”.

Jalnic arată cîmpul acum, în prag de toamnă.
TRIBUNA

Marele român Alex. Vaida-Voievod își caută în Sibiu locul de veci

Vechea și valoroasa familie românească Vaida, din nordul Ardealului, a fost indeosebi onorată de Alex. Vaida-Voievod (a fost primul care și-a adăugat al doilea nume). Student în medicină la Viena, deja membru al P.N.R., a ținut un patriotice discurs la banchetul dat în onoarea delegației care a dus marele Memorand la Viena în 28 mai 1892. A fost ca o prevestire a unui schimb de generații și de tactică în lupta politică-națională. Pentru că el va fi unul dintre promotorii „noului activism” (1905), iar din 1906, ca deputat P.N.R. în Parlamentul din Budapesta, va demasca cu

curaj și talent politica opresivă și de deznationalizare practică de guvernarea Ungariei dualiste. În 18 octombrie 1918 citește în Parlamentul Ungariei Declarația de independență a națiunii române din Transilvania și Ungaria, participă la constituirea consiliilor și gărzilor naționale, la redactarea actelor pregătitoare ale Marii Uniri, iar Marea Adunare Națională de la Alba Iulia îl numește șef al Resortului Externe al Consiliului Dirigent al Transilvaniei. A făcut parte din delegația care a dus Actul Unirii la București și în curînd va deveni președintele primei Camere

ieșite din alegeri libere în România Mare, prim-ministru și ministru de externe (1 dec. 1919—13 martie 1920). Alex. Vaida-Voievod își leagă indeosebi numele de Conferința de Pace de la Paris (1919—1920), care a dat consacrația internațională desăvîrșirii unității noastre naționale. A fost omul nr. 2 în delegația României, după primul-ministru I.I.C. Brătianu, iar după plecarea demonstrativă a acestuia de la Paris, negociatorul principal. Activitatea pe care a depus-o

(continuare în pag. a III-a)
prof. Mihai RACOVITAN

„BLOCADA” șantierului Sibiu al S.C. „Termorep” S.A. Hunedoara

În disperare de cauză, inginerul Ovidiu Crețu, șeful șantierului Sibiu al S.C. TERMOREP S.A. Hunedoara (fost „Vulcan”) ne solicită sprijin. „Nu știu cui să mă mai adresez. În 13 august am fost în audiență la dl. subprefect Trifu și la dl. viceprimar Poclitaru, am solicitat sprijinul Poliției. Totul a fost inutil. Baza noastră de producție, prin care deservim municipiile

Sibiu și Mediaș, Coșea Mică, Mirșa, Sighișoara și Blajul ne-a fost pur și simplu blocată. Nu mai putem intra și ieși cu utilajele de mare capacitate, fapt ce determină întârzierea în execuția lucrărilor la diverse centrale termice. Care e situația de fapt. Baza noastră se află pe strada Frezorilor nr. 2. Pe strada

(continuare în pag. a III-a)
Dumitru MANIȚU

„În România munca cinstită nu-i plătită cum trebuie”

Zilele trecute am stat de vorbă cu George B., profesor de educație fizică, pe care nu-l mai văzusem de ani buni și nici vești n-am avut de nici un fel.

— Deci, unde-ai fost în toți acești ani?

— Unde n-am fost? De fapt, încă de cînd eram student, visul meu a fost de a ajunge în America. Prin orice mijloace. Cu prima excursie în care mi s-a dat viză, am rămas în R.F.G., în 1982. Eram tînar, eram hotărît să muncesc orice ca să câștig bani și să ajung în S.U.A.

— Știi nemțește?

— Nu știam și nici n-aveam o meserie care să se caute. „Profesor de recreație” cum ziceați voi. Eram în lagăr. Profesorul care venea să ne învețe limba germană a aflat că sînt profesor de educație fizică. M-a întrebat dacă știu tenis. Asta imi era specialitatea. Am făcut un tirg: eu îl învățam să joace tenis, iar el mă primea ca asistent la toate orele lui, la școală, ca să învăț mai repede limba... După ce am început să mă descurc, am găsit și de lucru. Munceam orice: duceam lapte la domiciliu, căram bagaje în gară, vindeam ziare pe stradă, debarasam mese în berării...

— Te-ai descurcat cu banii?

— În patru ani aveam locuință, mașină și mărci în cont. I-adeverat că am strîns curea. N-am fumut, n-am băut, n-am cheltuit la bordel. În fine, în 1986 am reușit să ajung pe „pămîntul făgăduinței”. Îmi realizasem visul. Aveam 35 de ani și viața înainte.

— Și-ai luat-o de la capăt. Acum ești vorbitor de germană într-o țară în care se vorbea engleza...

— Exact. Aici, o vreme am fost instructor de tenis într-un club. Am început cu 10 dolari pe oră. Lucram de la trei după masă pînă la

(continuare în pag. a III-a)
N. I. DOBRA

Tricolorul — ecouri și... voci

Festîn veritabil, de o încărcătură patriotică indubitabilă această zi de 27 august... Nu numai pentru basarabeni și bucovineni și români transnistreni... Ecouri de cîntec și de refren reverberat între zidurile clădirilor din P-ța Marii Adunări Naționale a Chișinăului: „... limba noastră cea română / Dar nimeni din lume n-a reușit / Să smulgă din inimi tricolorul / Trei culori și o singură ființă / Trei culori și o singură viață / Trei culori și o singură credință / Românească”. „Trei culori și o singură vorbire / Trei culori și o singură iubire / Românească”... Cîlpe trăite și-n vis... Arma sufletească a invins... Poporul mult pătimit și răbdător... Moldova și-a limpezit ochii cu lacrimile copiilor orfani. Noi nu dorim nimic din ceea ce

CONSEMĂNĂRI

nu ni se cuvine... Să trăim soarta noastră așa cum ne-a lăsat-o Dumnezeu... Ocuparea cu forța brută și dezmembrarea trupului sfînt al țării... Scumpă lume tricoloră... Noi ne declarăm independența pe pămînt sfîrșecat... Astăzi prin gura noastră vorbesc toți morții noștri martiri care nu au apucat ceasul acesta sfînt... Dar, independența-i numai un popas pe drumul încă lung și greu... Năzuința noastră spre libertate, cel mai scump dar dumnezeiesc pentru om... Astăzi, acum, fiecare secundă ne apropie de îndeplinirea vrierii lui Ștefan cel Mare și Sfînt... Noi nu dorim răzburare.

... Undeva în Europa, o fracțiune a unui popor multipătimitor în cunsecădenia sa și în voința de a nu leza pe nimeni dintre vecinii săi și-a ridicat glasul cu obidă, cu speranță, cucernicie și dreptate și adevăr întru dreptul său inalienabil de a fi în spiritul vremurilor de azi.

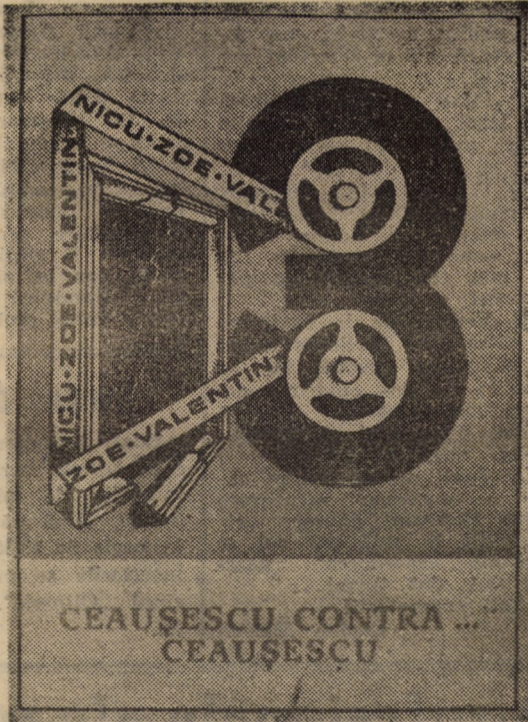
... Undeva în Europa, prima ministrul unei mari puteri spunea: „vom recunoaște independența balticilor, dar nu vom face același lucru cu celelalte aspirante la (sfînta) independență. Nu putem croi 15 politici externe”. Cum adică?

... Undeva în Europa, în capitala ultimului imperiu — în disoluție — un lider stimat de o lume întreagă „Omul secolului XX”. Îi asigură (poate) pe cei gîndind asemeni recentilor lui potrivnici, înfrinți de voința de libertate a concetățenilor săi... „Nu voi accepta destrămarea!” Numai teamă sau limita bătrînei hiene numită POLITICA?

Să fi avut întru totul dreptate cronicarul moldav care ofta „... ci bietul om sub vreme?”

Victor DOMȘA

De azi în librării și în centrele de difuzare a presei

O carte pentru lectura dumneavoastră:
CEAUȘESCU CONTRA... CEAUȘESCU
O lucrare incitantă, dezvăluiri și declarații inedite din intimitatea ex-cuplului prezidențial, amănunte senzationale ce răspund unei obsedante întrebări:
CARE ESTE „ALCHIMIA” NAȘTERII UNEI DICTATURII?

Din sumar:

NICU ZOE VALENTIN: „Nu cred că Nicolae Ceaușescu avea de gînd să facă schimbări”.

ZOIA CEAUȘESCU: „Una din ideile mamei noastre era că «tata trebuie protejat»”.

VALENTIN CEAUȘESCU: „Tatăl meu era dur, uneori putea fi chiar nemilos, dar nu crud, nu în mod deliberat crud”.

CEAUȘESCU CONTRA... CEAUȘESCU
o carte realizată de Casa de Presă și Editură TRIBUNA S.R.L.

Important

Vineri, 30 august 1991, ora 18, la Casa de Cultură a Sindicatelor — Sala Studio — va avea loc înființarea d-lor Mircea Curelea — senator — și Petre Maior — deputat — cu electoratul pentru informarea publicului cu privire la activitatea desfășurată în Parlamentul României și pentru primirea propunerilor și sugestiilor în vederea viitoarelor inițiative parlamentare.

IN EXCLUSIVITATE. Despre comunitățile românești din America Românii americani, comunitățile lor și viața spirituală

— o convorbire cu doamna Rodica Percială (III) —

3. Rep.: Oricărui cititor i-a fost lesnicios să deducă din cele anterior relevate de Dv. locul și rolul deosebite pe care Dv. și muzeul fondat de Dv. în Evanston — Chicago le au în lucrul nobil pe care-l asumați întru continuitatea și perpetuarea spiritualității românești pe meleaguri americane. Cum arată văzută „din interior” și ce loc ocupă viața publică a comunităților românești din SUA în comparație cu cea a altor etnii?

Rodica Percială: „Mai întâi o distincție: în America sintagmele „viață spirituală sau spiritualitate” două automat gândul la activitatea bisericii. Biserica este aceea care își asumă, în principal, rolul activității spirituale, de perpetuare a credinței și spiritualității strămoșești. Eu activez pe ogor cultural. Eu doresc să întregesc flacăra culturii strămoșești, să fac cunoscută cultura și arta populară (și cultă dacă e posibil) în locurile unde trăiesc, pentru ca generațiile noi să nu piardă acest contact și izvor dătător de viață pleneră. Apoi, mai vreau să vă spun, pentru situație în context româno-american, că colecția noastră muzeală este cea mai largă ca tematică și este rodul unui efort, as zice, individual sau familial. Mai există una mare, frumoasă, de valoare

la muzeul de pe lângă Biserica „Sf. Maria” din Cleveland, cu cea mai cuprinzătoare colecție de tablouri ale pictorilor reprezentativi pentru România — Grigorescu, Aman, Palady, Catargi. Este o parte a colecției trimisă de România la Tîrgul Internațional de la New York, în 1939, și rămasă acolo datorită evenimentelor din anii următori lui '39. (Deci n-a presupus nici un efort, sau, dacă vreți, unul minim).

Acum, despre viața spirituală a românii americani. Prima biserică românească în America datează din 1909, biserică greco-catolică înființată de o asociație fraternală a emigranților transilvăneni; în 1911 s-a deschis Biserica „Sf. Maria” din Chicago. (După statistici ar fi cam 20 mii de români în acest oraș, dar participă la viața comunitară românească în jur de 4000, restul fiind asimilați și integrați vieții sociale americane, fără a mai acorda atenție celei a comunității etnice de proveniență. De altfel emigrația noastră de după președinția lui Nixon nu a mai găsit o comunitate românească organizată). În 1939 s-a mai deschis o biserică în Chicago ca o aripă a bisericii „Sf. Maria”. Aceasta e mai activă cultural (a organizat echipe de dansuri românești, copii, tineri, maturi). Activismul cultural românesc, în Chicago, se bazează pe ceea ce face a-

ceastă aripă nouă a bisericii și pe muzeul nostru. În general, în comunitățile românești din America au fost și persistă mari tensiuni, pe motive politice. Parcă spre a adevăratei zecere lui Mircea Eliade...

Rep.:... Că nu cunoaște un alt popor care să cheltuiască atita energie pentru politică.

R.P.: „Exact. Dar să examinăm emigrația română din America în diacronia ei: primul val a ajuns peste Ocean înainte de primul război mondial. Motivația, pur economică. Valul al II-lea, după Al Doilea Război Mondial, l-a format mai ales dizidența politică, studenți, diplomați rămași afară, extrema dreaptă, monarhiști. Au activat doar ca individualități, organizațiile politice nefiind semnificative; nici măcar pe platforma anticomunistă nu s-au putut aduna... Ca și cum dezbinarea ar fi o lege a emigrării. Spre deosebire de noi, organizații comunitare puternice au în America polonezii (un milion numai în Chicago), ungurii, lituanienii, ucrainenii. Aceștia dispun în S.U.A. de foarte active birouri de lobby (influență politică). Românii nu. Aceștia au o mare influență pentru că, în general, americanii au o părere simplistă despre alte popoare. Românii s-au impus doar ca personalități: Mircea Eliade, Palade, Ciulei, Andrei Șerban, Radu Tudoran, Vladimir Tismăneanu, dar, în general, aceștia nu consumă

timp și energie pentru a se implica în viața comunităților românești. O mare greșală a românii americani este că nu apreciază pe cei care fac ceva, eeva deosebit. Românii din America sînt buni profesioniști — în științe, matematici, medicină. Românii muncesc mult pentru a-și face sau cumpăra o casă pe care o mobilează frumos. Într-o teză de doctorat din 1926, bazată pe analiza unui eșantion de 150 de familii, diverse ca etnie, am citit constatarea că casele românii sînt cele mai curate, sînt cei mai curați în comparație cu alte grupuri etnice; în 1983 s-a scris că România e a III-a în lume, raportat la numărul de locuitori, ca număr de instrumentiști muzicali de valoare. În general se constată că românii sînt buni profesioniști cum spuneam, dar în două domenii nu se prea avintă: în comerț-afaceri și în politică. Mulți sînt buni profesori de matematică sau de alte științe. Din vreo 300 de mii de români americani foarte puțini fac business; mai degrabă acceptă să fie conduși, dirijați decît să-și asume riscuri, riscuri pe care le presupune business-ul sau comerțul. Nu există practic magazine românești. Nu sînt nici politicieni români, pentru că un politician „se construiește” greu, preținde mulți ani de voluntariat în diverse organizații, asociații spre a-și face un nume. (Va urma) Victor DOMȘA

Betia libertății

Amăgirea noastră știți cînd a început? Atunci cînd am crezut că între popor, pe de o parte, libertate și bunăstare, pe de altă parte, nu stătea decît Ceaușescu și gască lui și că, de îndată ce nu va mai fi dictatură, libertatea și bunăstarea vor renaște de la sine. Dar, în ziua cînd cetățeanul a fost chemat să-și reia libertatea și drepturile, nimeni n-a răspuns și aceasta pentru că, de fapt, noi nu mai eram cetățeni adevărați. Eram (dacă nu cumva sîntem și acum, și vom țări după noi această hibă

Asterisc

precum o piatră de moară) niște ființe lîhnite, înspăimîntate, culpabilizate (unul avea un tată fost la canal, altul — un unchi fost legionar, altul — un bunic fost chiabur, altul — un socru popă, altul — un cumnat fugit în America etc.), temîndu-ne să nu greșim un pas, pentru a nu se umbla la... dosar și... adio Pepi!

Se știe — din antichitate — că primul lucru ce se face, de obicei, cu redobîndirea libertății este de a abuza de ea. Nu te poți bucura în mod cumpătat de drepturile de care ai fost multă vreme lipsit și întotdeauna, în primele clipe, se produce un fel de betie care-i greu de potolit. Cred că, după aproape doi ani, ar trebui să punem capăt acestei „betii a libertății”, să revenim cu picioarele pe pămînt și să ne vedem de treabă. Adică de muncă. Să nu mai fim preocupați numai pentru stîmpărarea poftelor trupului, pentru că viața omului nu se rezumă doar la atît. (n.i.d.)

Tribuna Sporturilor nr. 78

Luni, 2 septembrie a.e., apare numărul 78 al săptămînalului nostru „Tribuna sporturilor”. Din sumar: ■ Fotbal — diviziile A și B — cronici, comentarii, clasamente. ■ Baschet — C.S.U. Balanța Sibiu aniversează 25 de ani de existență. ■ Sport mapamond: În jurul balonului rotund ■ De... Colo — Colo ■ Euro '92 ■ T. Ivic: „Nu-s atît de prost pe cît par”. ■ Programul săptămînal TV.

Îi informăm pe cititorii noștri că începînd cu acest număr prețul unui exemplar de „Tribuna sporturilor” va fi de 5 lei. Abonamentele contractate rîmîn valabile la vechile prețuri.

Cum se „pierd” pașapoartele...

Este de notorietate că, pe vremea „odiosului”, tot românul și-a dorit, printre multe altele, să aibă Pașaport la... purtător. Ei bine, acum îl are! Și-i tare mulțumit. Unii, chiar faloși, nevoie mare! Alții de faloși, încît nu se despart de el nici cînd se duc la strand, la meci, ori chiar la stîna... Mă rog, dacă așa voiesc dumnealor... Numai că, nu puțini, îl pierd. De, se poate întîmpla oricui, nu-i așa? Printre acești „nu puțini”, se află însă... nu puțini care-l pierd cu bună știință. Adică, îl „fac” pierdut, pentru a putea obține un altul, înainte de expirarea termenului de valabilitate. Ce se întîmplă cu cel „pierdut”? Îndeobște, se știe, așa că nu mai insistăm... Cert este că „autopăgubiții” dau fugulița la Serviciul de Pașapoarte, dau o declarație formală, și-și scot alt pașaport. Pur și simplu... Motivele invocate de cei ce și-au „pierdut” pașaportul sînt, în cvasitotalitatea lor mincinoși sfruntate, absurdități care creionează, cu destulă claritate, profilul moral și civic al acestora.

Spre ilustrare, transcriem, ad-litteram, unele „mostre” de „motive” selecționate de dl. mr. Ioan Hășegan, șeful Serviciului Pașapoarte Sibiu, selecționate dintr-un maldăr de cereri depuse în ultima vreme... ■ „Întorcîndu-mă din Ungaria, fiind obosit și puțin bătut am adormit iar cînd am ajuns la Mediaș nu mai aveam haina și pașaportul...” ■ „În gară la Timișoara am vrut să dau un telefon la o cunoștință am lăsat bagajul la un prieten care nu știu numele iar cînd mam întors nu mai era nici pretenul nici bagajele printre care și pașaportul...” ■ „Am luat un taxi particular să mă duc la Mediaș iar la coborire nu mai aveam geanta cu actele și pașaportul...” ■ „Copilul meu în vîrstă de 2 (doi) ani în luna iulie făcînd focul mi-a pus pașaportul pe foc...” ■ „La Timișoara am oprit să schimb niște bani iar patru tîlhari mau atacat și m'iau rupt pașaportu”...

■ „Rog sămi eliberați un pașaport deoarece fiind la stîna măgarul mia mîncat pașaportu (numai filele, coștele rîminînd)”... ■ „M-am dus în tîrg să vind o motoretă și aveam pașaportul la mine. După ce am vîndut motoreta, am observat că nu mai aveam pașaportul...” ■ „Fiind plecată de acasă am lăsat pașaportul într-un cuier, copiii l-au găsit, l-au rupt și i-au dat foc...” ■ „Venind de la Budapesta pînă la Deva împreună cu soția, cînd ne-am trezit din somn am observat că nu mai este geanta cu pașaportul și banii...” ■ „Venind de la Budapesta către casă la Sebeș m-am urcat într-o mașină, iar la Apoldu de Sus cînd am coborît am uitat în mașină haina, pașaportul și banii”... Etc., etc., etc... În final, nu ne putem abține a consemna mențiunea d-lui Hășegan, anume că peste 90 la sută din cei ce reclamă „pierderea” pașaportului sînt țigani... Fără comentarii! Lucian JIMAN

Noi servicii medicale

În vederea îmbunătățirii asistenței medicale, la sediul Centrului de Medicină Preventivă din Sibiu (Sanepid), str. G. Coșbuc nr. 3, telefon 13349, de curînd a început să funcționeze un serviciu de gardă pentru urgențe sanitare-antiepidemice după următorul program: zilnic, orele 14-20 iar în zilele de sîmbătă, duminică și sărbătorile legale între orele 8-14. De asemenea, în scopul creșterii accesibilității populației la prestațiile de laborator, programul de funcționare al punctului de recoltare-primire probe coprocultură va fi zilnic între orele 7-20, iar în zilele de sîmbătă, duminică și sărbători legale între orele 8-14.

Cursuri de înot

Luni, 2 septembrie a.e. începe ultima serie de cursuri intensive de inițiere la înot (zilnic, două săptămîni) de la orele 9; 10,30; 16 și 17,30. Înscrierile se primesc la bazinul „Olimpia”. Tarif 400 lei.

IMPORTANT

Urmare a anunțului de la Televiziune privind necesarul de bilete de tratament și odihnă pentru anul 1992, Sindicatul Liber al Pensionarilor Sibiu anunță pe toți membrii de sindicat să prezinte pînă la data de 5 septembrie 1991 la sediul sindicatului din B-dul Victoriei Nr. 8, o cerere scrisă pentru biletele necesare pentru anul 1992 la odihnă sau tratament. Se va preciza stațiunea și perioada în care se dorește plecarea la stațiune. Cererea va fi însoțită de cuponul de pensie și recomandarea medicului.

Concursurile profesionale ale pompierilor militari

Jeri, în poligonul de pregătire al pompierilor civili și militari din municipiul Sibiu au avut loc concursurile profesionale ale pompierilor militari din județele Brașov, Covasna, Harghita și Sibiu. În cadrul primei zile de concurs s-au desfășurat probele „Pista cu obstacole pe 100 m”, „Scara de fereastră” și „Ștafeta 4x100 m”. Astăzi, echipele concurente vor desfășura proba „Desfășurarea de luptă la motopompă”, probă ce solicită concurenții la un mare efort fizic și multă îndemnare, începînd cu ora 8. În urma clasamentului stabilit de către juriul acestui concurs, echipa ocupantă a locului I va participa la faza de concurs pe țară, ce se va desfășura în municipiul București.

Vineri, 10,00 10,10 zilei, 10 animate, jurul lui Campion dial d Transmis rectă de 14,30 Mapamor Documen tic., 15,3 niu, 10 noastră. gerea Emisiune germană tele Uni mericii undelor. nul, 18,3 nimate. rierii 19,00 19,35 conomie. serial. familiei Episodul Festivalu de muz de Mam În pauz tăți, 23 zion. peliculei. pionatul de atletii Simbătă, 9,00 neața. 10,00 Știa Top, 11,10 spirituale Campion dial d 13,30 Or că, 14,20 7x7. interne minii. Club. 17 România Transmis de la 18,50 T dia. 19,3 tăți, 20,0 rial „M idial”. E 21,00 F țional de soară 1991. În tualități, pionatul atletism. artistic. rul din Duminică 8,00 B neața. 9,00 Film tru cop torii”. 9, natul atletism. oină c 13,20 Via 14,50 15,00 Atl deo-maga Știință tie. 18,30 de dumi Desene „Aventur țului”. tualități. serial. „I pisodeul Festivalu de muzie Mamaia pauză 23,30 mondial tism. 0 mandări gram.

„BLOCADA“ șantierului Sibiu al S.C. „TERMOREP“ S.A. Hunedoara

(urmărire din pag. 1)

Lazaret, care se continuă cu Solidarității, lucrările de modernizare au fost oprite la oca 200 metri de punctul final. Celelalte puncte de acces sînt de asemenea de ne-folosit. Pe str. Anatole Fran-ce se află o gură de canal, peste care nu se poate tre-ce; pe Emile Zola se schim-bă racordul la gaze naturale, iar pe Alecu Russo cetățenii au blocat intrarea pe motiv că traficul greu le strică ca-sele și le produce praf. Practic, așa cum spuneam, sîntem blocați și nu ne putem desfășura activitatea. Într-o astfel de situație m-a sur-prins total neplăcut răspun-sul d-lui Trifu: „Mută-ți ba-za de producție, d-le ingi-ner“. Ciudată optică pentru un inginer. Ori pentru aceas-tă bază s-au cheltuit mili-

oane de lei. N-ar fi mult mai simplu ca să se dispună continuarea lucrărilor de modernizare a străzii Solidari-tății? Într-o săptămînă nu ar avea ce face. Firesc, vom da un sprijin substanțial și noi, cu forță de muncă și u-tilitate. Surprinzătoare a fost și plîngerea viceprimarului: „... nimenea nu mai ascultă de mine“. Dacă este așa, să lase locul altcuiva care poate și este ascultat. Șantierul nostru nu a cerut niciodată nimic Primăriei. Aproape că nu se știa de noi, deși efec-tuăm lucrări de mare impor-tanță pentru unitățile sibiene, respectiv pentru asigurarea energiei termice. Nici de a-ceastă dată nu cerem altce-va decît ca Primăria și Pre-fectura să dispună unității de construcții, care se află în subordinea lor, să reia și să finalizeze lucrările pe strada

Solidarității“. La data cînd am vizitat șantierul lucrătorii acestuia mai aveau și alte nemulțu-miri: trecuseră trei zile de cînd trebuiau să-și primească salariile și din lipsa banilor de la bancă nu au putut in-tra în posesia lor. De aseme-nea, în această perioadă de vîrf pentru ei, cînd se ex-ecută reparațiile la centralele termice, se realizează un in-dice de acord de 2,5. Ori, printr-o reglementare pe ca-re o considerăm anacronică, conducerea șantierului nu le poate acorda decît un spor de 1,20. Diferența fiind con-siderată benefic, este impo-zitată cu 30 la sută, cînd de fapt în realitate este man-opera ce li se cuvine pentru munca prestată în condiții nu prea ușoare. Și în final o întrebare: cine „sparge“ blocada acestui șantier?

Marele român Alex. Vaida-Voievod

(Urmărire din pag. 1)

pentru impunerea și recu-noașterea drepturilor Româ-niei a fost impresionantă; el a și dezamorsat o situație periculoasă, ceea ce a permis semnarea de către România a Tratatului cu Austria și — ceea ce se cunoaște de către puțini, a avut un rol determinant în recunoașterea Unirii Basarabiei cu Româ-nia.

În România Unită va fi mereu membru al Parlamen-tului, ministru și prim-minis-tru. La mijlocul deceniului patru a intrat în conflict cu conducerea P.N.T. și a fost exclus din partid. A încercat să formeze o mișcare națio-nală deasupra partidelor, „Frontul Românesc“, iar în anii dictaturii regale a de-ținut roluri politice și de stat nu de prima mărime. O dată cu declanșarea celui de al doilea război mondial, activitatea sa politică încetează.

În timpul războiului, com-plet sărăcit (fusese mare moșier și acționar), s-a re-fugiat la Sibiu, locuind cu chirie într-o casă de pe str. Moldovei, ulterior venind și restul familiei.

În anul ascensiunii comu-nismului este mereu anchet-at și supravegheat, rămîn în jurul său puțini prieteni. A închis ochii la vîrsta de 78 de ani, la 12 martie 1950. Fa-milia Floașiu a avut eurajul și omenia să-i ofere un loc de veci în cripta sa, dar, de teama de a nu fi profanate și mutate în necunoscut de autoritățile comuniste (exem-plul îl oferă groapa comu-nă de la Sighet, unde se af-lă I. Maniu și alte mari personalități), fiica sa și fiul acesteia, d-nul ing. Ioan German, i-au mutat rămăși-țele pămîntului într-un loc pe care l-au ținut secret.

Vaida a avut destul de su-ferit, inclusiv din partea ce-lor cu care a luptat contra asupririi străinilor, fiind so-cotit de unii trădător al cau-zei naționale; a fost un fel

de colaborator al principelui moștenitor al tronului Aus-tro-Ungariei, Franz Ferdin-and (cel asasinat la Sara-jevo), care urmărea federa-lizarea Austriei. Era însă în concepția lui Vaida și a lui A.C. Popovici o cale de sco-tere a românilor ardeleni de sub cumpăta asuprire a Un-gariei, într-o vreme cînd sfi-șitul imperiului nu se între-vedea. Ori, acum știm că ac-tivitatea politică a P.N.R. era dirijată din umbră de la București de I.I.C. Brătianu. A fost socotit autorul masa-orului de la atelierul Gri-vița din 1933, pe cînd era prim-ministru.

În realitate, cînd a auzit că se trage, a sărit în auto-mobil și a pus capăt masa-orului. A fost apoi privit ca un fel de „naș“ al mișcării legionare, pe care însă a pri-ivit-o cu dispreț și îngrijora-re. Guvernul Petru Groza l-a confiscat averea, inventînd că a fost criminal de război, ori el era retras de mult din viața politică.

A sosit timpul ca acest mare român să-și găsească definitiv liniștea. El a murit în Sibiu, Apropiindu-se cen-tenarul Mișcării Memorandiste, propun și susțin ca res-turile sale pămîntului să fie mutate alături de cele ale lui Ioan Rațiu, Al. Papuș Ilari-an, G. Barițiu în curtea Bi-sericii „Dintre Brazi“. Nu este aici vorba de confesio-nalism (și el și cei enume-rați au fost greco-catolici) și nici nu-mi imaginez o astfel de interpretare. Este, pur și simplu, vorba de faptul că el merită din plin să-și gă-sească locul în acest Pan-theon al românilor transil-văneni. Nu trebuie decît ca oficialitățile Sibiului să se o-noreze pe ele însele dînd o aprobare, căci familia se va ocupa de tot ce trebuie. Con-sider că organizația Jude-țeană a P.N.T.-c.d. nu poate și nu trebuie să rămînă in-diferentă. Sper că, în curînd, să ne putem reculege în fa-ța crucii sale din micul ci-mitir al marilor români.

Slăbiciune, neajutorare, manie?

Ceea ce se vede în imagi-ne-a de față reprezintă un spațiu situat lângă bl. 9 din str. Rusciorului. După cum spun locatarii acestui imobil, este vorba de „obișnuința“ unei femei în vîrstă, singu-ră și neajutorată căreia nu-i

poate fi lecuită sau între-puță, în ciuda insistențelor lor. „Slăbiciunea“, pentru di-verse obiecte și lucruri cu-lese de ici de colo, inclusiv din tomberoanele destinate resturilor de tot felul. Credem că primăria — au-toritatea tutelară, CMP-ul

(fost Sanepid) ar trebui să vadă despre ce-i vorba, căci această apucătură (manie?) poate naște un focar de epi-demie, fiind în cauză și „raidurile“ șobolanilor, dar și neajutorarea femeii în speță. (vald).

„În România munca cinstită nu-i plătită cum trebuie“

(Urmărire din pag. 1)

10 seara. Ore de inițiere pen-tru copii, partener pentru boșii care voiau să se men-țină în formă, organizam tur-nee pentru amatori. Clubul dispunea de 20 de săli. Taxa membrilor era de 3000 dolari pe an. De dotări n-are rost să mai vorbim...

— Ba ar avea, numai că ne facem singe rău, noi româ-nii...

— Și eu am rămas cetă-țean român, deși am și ce-tățenie americană. Nu mi-e rusine să le spun ăloră că-s român, mi-e ciudă că au o părere proastă despre noi și facem prea puțini pentru a le dovedi contrariul. Știi ce mi-a spus un prieten, care a fost înaintea mea în Ro-mânia și căruia i-am zis că aș avea niște dolari de in-vestit: „Dă și fugi!“

— N-am înțeles...

— Adică să fac o afacere din care să scot profit rapid și să plec... Așa gîndesc toți, sau cei mai mulți, care vin cu valută în România... Eu am vrut să fac o treabă serioasă, de durată, dar va trebui să mai aștept.

— Deci, ai ajuns, dintr-un coate goale, un fel de bu-sinessman?

— Știi care-i mica-mare deosebire între România și Statele Unite? Aici dacă muncești n-ai cum să trăiești bine. Munca cinstită nu-i plă-tită cum trebuie. O duc bine cei care fac afaceri acura-

te. În America, dacă ești harnic și corect, prosperi de la un an la altul. Desigur, și acolo există rechini care învîrt afaceri. Dar omul de rînd, dacă muncește cinstit, trăiește omenește.

— Cu 10 dolari pe oră nu văd cum ai ajuns „capita-list“...

— Am început cu 10 do-lari și am ajuns la 17 do-lari. Cei care acceptă să lu-creze în zilele de sîrbătoare și-n cele libere sînt plătiți încă o dată și jumătate. Așa că simbetele și duminicile nu mi le-am petrecut în crîșmă. Eu ce-am avut din Germania, cu ce-am pus de-o parte în Statele Unite, am cumpărat cinci camioane și-am încheiat un contract de transport cu firma General-Motors.

— Ai devenit stăpînul tău...

— Mi-am păstrat și cîteva ore la clubul de tenis. Cam-ioanele nu erau noi. Anul trecut au început să dea în primire. Le-am vindut. Am luat două bune. Pe unul lucrează frate-meu, care a venit și el, pe celălalt am un angajat. Eu sînt... rezerva.

— Te-ai însurat?

— Da. Eu o romăncă. Lo-cuim la Detroit. Avem trei copii mici. Soția nu lucrează. Trăim bine, adică n-avem probleme bănești.

— Ești mulțumit?

— De ce n-aș fi? Avem tot ce ne trebuie. Sănătoși să fim, să ne creștem copiii, să mai putem veni în țară....

Iar telefoanele

Din nou necazuri cu tele-foanele în Sibiu. Reclaman-tul este de data aceasta dl. Alex. S., post 23112, al căru telefon n-a funcționat în iu-nie 10 zile și apoi din 28 iu-lie timp de 15 zile, dar la taxă n-a fost scutit (parțial).

Nu mai intrăm în alte a-mănunte cunoscute de altfel de cei vizați din „correspon-dența“ pe care dl. A.S. a pur-tat-o cu conducerea (de a-tunci) a „firmei“, căci și așa nu rezolvăm nimic. Semna-lăm însă că reclamațiile priv-ind funcționarea telefoanel-or și modul de facturare și încasare a plăților se înmul-țesc pe zi ce trece. Cum plouă mai acătării (și slavă domnului plouă mereu), cum nu mai vine tonul...

Înțelegem că sînt niște ne-cazuri tehnice moștenite (a-paratură lipsită de fiabilitate, lipsă cabluri, cabluri în-gropate în pămînt (în loc de „spînzurarea“ lor aeriană), inundate de apă sau coroda-te de solul acid etc.), dar a-ceasta nu ne încălzește. Așteptăm din partea celor care răspund de această prestație publică de prim interes mă-car un plan de perspectivă, etapizat pe cîți ani cred dom-niile lor că e necesar, pen-tru îndreptarea lucrurilor. Alo, dacă nu se iau măsuri grabnice, rămînem curînd toți fără ton.

OPOZIȚIE ȘI NIHILISM

Decembrie '89 a declanșat transformări radicale în so-cietatea românească. Viața publică a fost și este puter-nic marcată de raportul pu-tere-opoziție, situație prezen-tă și în societatea locală. În lipsa schimbărilor esențiale de mentalitate și structuri, practica puterii rămîne o moștenire ajustată funcție de oamenii și locurile în care se manifestă.

Opoziția aflată într-o si-tuație complet nouă, își cau-tă formele cele mai potrivite de manifestare. Diferențele de opinie, normale în orga-nizații democratice, tind să degenereze, din

nefericire, în unele organi-zații și colecti-

ve ale opoziției, într-un ade-vărat conflict interior.

În contextul politic potriv-nic opoziției, preocuparea vă-dită a acestei minorități pen-tru corelarea resurselor li-mitate cu obiectivele respec-tivelor organizații sau colec-tive presupune eforturi și activități complexe și susți-nute. Această minoritate nu exclude vehemența sau ma-nifestațiile publice în ocazii bine determinate.

O altă parte a populației consideră opoziția ca fiind o atitudine, tendință, concepție care neagă rînduilele. Înști-tuțiile, morala, tradițiile cul-turale existente într-o socie-tate dată, fără să le opună în schimb altele, superioare, adică o atitudine de negare absolută.

Mai încoace neobișnuți să audă alte păreri în propria lor curte, unii dintre acești opozanți și-au deplasat aten-ția de la exponenții puterii către propriii lor colegi. A-cuzele și limbajul suburban încep să părească termeni demonizați ca „ticălos“, „lichea“, „valet“, pentru inju-rii și calomniile mult mai grele „informator“, „comu-nist“, „securist“. Are, oare, întotdeauna argument un a-semenea comportament? Poa-te că da, dacă încercăm să întrezărim cîteva trăsături ca-racteristice ale acestor vaj-nici vînători

de securiști și comuniști: ■ convingerea că

libertatea înseamnă și elu-darea bunului simț, a criteri-ilor profesionale și ignorarea conștientă a documentelor orga-nizațiilor sau colectivelor din care fac parte; ■ suspi-ciuena interesată și genera-lizată menită să instaureze „delictul de opinie“ sau „vi-gilența revoluționară“ vi-zavi de „originea sănătoasă“ a membrilor opoziției (mo-del 1917—1991) și să neglige-ze adevăratele scopuri ale organizațiilor respective; ■ apelarea după un scenariu de tristă amintire, la opinia unei majorități în necunoș-tință de cauză, sau prost in-formată, apel mergînd de la sentințe gen „poporul a ales“ pînă la hemoragia de comu-nicate de sprijin.

Agencia de turism S.C. CINDRELUL S.A. Sibiu

(fostul O.J.T.)

VĂ INVITĂ să participați la următoarele excursii în străinătate:

1. ITALIA

București – Ancona – Roma – Veneția – Florența – San Marino – Ancona – București – avion

● 15-22.09.1991 și 22-29.09.1991 preț informativ 69 000 lei

2. EGIPT – 11 zile

București – Cairo – Piramide – Sfinx – Valea Regilor – Luxor – Marea Roșie (avion)

● 15.09.1991 și 22.09.1991

Preț informativ 80 200 lei

3. TURCIA – ISTANBUL (avion)

● 10-14.09.1991. Preț 14 510 lei

4. TURCIA ISTANBUL (autocar)

● 14-18.09.1991. Preț informativ 6 765 lei

5. Efectuăm transport în GERMANIA Nürnberg cu autocarul.

Data de plecare: 22.09.1991 sau 06.10.1991

Preț informativ: 15 000 lei.

Inscrieri și informații la Agenția de Turism CINDRELUL Piața Unirii nr. 1, telefon 1 17 88 și 1 25 59. – 1235 –

COOPERATIVA „TEXTILA” SIBIU

VINDE linie mașini pentru țesut preș.

Relații la telefon 1 42 87 sau 1 54 50.

– 1260 –

S. C. PROMIR S. A.

cu sediul în localitatea
Mirșa,

VINDE din stoc o
gamă variată de:

- burghie
- freze
- cuțite de strung
- tarozi
- filiere
- corpuri abrazive
- A.M.C.-uri
- alte scule specifice

Relații la Biroul de
facere, telefon 925/
5 03 21, int. 189.

(1262)

IMPEX

TRANSPORTĂ per-
soane: Sibiu – Düssel-
dorf, cu invitație și
asigurare.

Facem viză.

Transportă marfă
intern și extern.

Informații telefon
924/3 17 08; 928/
2 34 57.

(1266)

Societatea comercială „INDES” S.A. Sibiu

str. Ocnei nr. 33 Sibiu, telefon 3 41 00

LIVREAZĂ PROMPT:

● BIOXID DE CARBON ALIMENTAR, în
buteliile clienților și OXIGEN LICHID;
EFECTUEAZĂ:

● VERIFICĂRI ȘI REPARAȚII de butelii
pentru CO₂ conform prescripțiilor I.S.C.I.R.;

Informații suplimentare, la FABRICA DE
CO₂ din incinta societății. – 1255 –

Cooperativa meșteșugărească „VIITORUL” Făgăraș

ANGAJEAZĂ PRIN CONCURS:

● INGINER, specialitatea confecții-trico-
taje

Relații, la telefon 920/1 58 21. – 1254 –

S. C. Marochinărie S. A. Săliște

VINDE la prețuri avantajoase, produse de
marochinărie – genți voiaj, ghiozdane, pe-
nare, poșete.

Cei interesați pot obține articolele dorite
prin magazinul societății din Săliște, str.
Bucureștiului nr. 945, care are program între
orele 8-14. – 1259 –

SET 7

SET – 7 un produs
prezent în bucătăriile
lumii.

Emailul S.A. Mediaș
vă oferă comenzi en-
gros la prețuri negocia-
bile și accesibile.

SET – 7 este alcătuit
din 3 capace, 3 vase, și
un vas cu miner având
următoarele date tehni-
ce: Ø 14/± 1 litru,
Ø 16 ± 1,5 litri,
Ø 18 ± 2 litri,
Ø 14 ± 1 litru.

Vă puteți procura
„SET – 7” contactând E-
mailul S.A. Mediaș si-
tuat pe str. Carpați nr.
19, tel. 928/1 33 30,
1 33 31, 1 33 32 sau
1 33 33.

Prezent în bucătăriile lumii

4-DELIGE EMAILLE PANNENSET DUNWAY

PIÈCES COMPOSITION:

Cauteuse ø 14 cm.	Cap. ± 1 LTR.
Cauteuse ø 16 cm.	Cap. ± 1,5 LTR.
Cauteuse ø 18 cm.	Cap. ± 2 LTR.
Casserole ø 14 cm.	Cap. ± 1 LTR.

Utilisation gaz.

4-TEILIGE SET BESTEHT AUS:

Fleischtopf ø 14 cm.	Inhoud ± 1 LTR.
Fleischtopf ø 16 cm.	Inhoud ± 1,5 LTR.
Fleischtopf ø 18 cm.	Inhoud ± 2 LTR.
Kasserolle ø 14 cm.	Inhoud ± 1 LTR.

Geelignet für Gas.

PRACTIC, UTIL, ELEGANT